

ทัศนคติของประชาชนต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล:
กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา
People Attitudes for Raising of Subdistrict Administrative Organization to Subdistrict
Municipality :A Case Study of Klongsai Subdistrict Administrative Organization,
Nathawee District, Songkhla Province

อาทิญา ชัยทอง
Arthiya Chaithong

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Minor Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration
Prince of Songkla University

2554

ข้อสารนิพนธ์ ทักษะของประชาชนต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล:
กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

ผู้เขียน นางสาวอาทิญา ชัยทอง

สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

คณะกรรมการสอบ

.....
(อาจารย์ ดร.ชาติ ไตรจันทร์)

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.ชาติ ไตรจันทร์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย กาญจนสุวรรณ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ จันทร์เพชร)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชัย กาญจนสุวรรณ)

ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ชื่อสารนิพนธ์	ทัศนคติของประชาชนต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา
ผู้เขียน	อาทิญา ชัยทอง
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
ปีการศึกษา	2553

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา และ 2) เพื่อศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 363 ชุด จากกลุ่มประชากร จำนวน 3,960 คน และได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ค่าสถิติของการทดสอบ X^2 - test ค่าสถิติของการทดสอบ Independent Samples t-Test และค่าสถิติของการทดสอบ One-Way Anova ผลการวิจัย และผลการทดสอบสมมติฐาน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล คิดเป็นร้อยละ 59.89 และเมื่อแบ่งระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 ระดับ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 55.4 มีระดับความรู้ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 22.6 และมีระดับความรู้ต่ำ คิดเป็นร้อยละ 22.0

2. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายเป็นเทศบาลตำบล พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายเป็นเทศบาลตำบล โดยเห็นด้วยกับประเด็นการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจการบริหารงาน การพัฒนาท้องถิ่นได้มากขึ้น และเห็นด้วยกับประเด็นการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายให้เป็นเทศบาลตำบล มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดเท่ากัน ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 แต่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นไม่แน่ใจในประเด็น

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาท้องถิ่นจึงต้องยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล และการเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีการใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐาน พบว่า เพศ วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพและการดำรงตำแหน่งทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา แต่อายุมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ผลการทดสอบสมมุติฐานยังพบอีกว่า เพศ อายุ และวุฒิการศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และอาชีพมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่รายได้ สถานภาพ และตำแหน่งทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบล

Minor Thesis Title People Attitudes for Raising of Subdistrict Administrative Organization To Subdistrict Municipality :A Case Study of Klongsai Subdistrict Administrative Organization,Nathawee District, Songkhla Province

Author Miss Arthiya Chaithong

Major Program Public Administration

Academic Year 2553

.....

ABSTRACT

This research was proceed for 1) Exploring the opinion of people about raising as the municipal district of District Administration Organization in Klongsai Subdistrict Administrative Organization Nathawee District Songkhla Province 2) For studying about the understanding in role of subdistrict municipal of the people. So the reacher gave the information from sample amount 363 forms from 3,960 sample by questionnaire was a tool to collect information and used the statistic to analyze information such as the frequently, percent, average and standard deviation , different analyze by testing of statistic X^2 – test, Independent Samples t-Test and One-Way Anova .

Transcript was found that

- 1) Group of people who have knowledge about role of subdistrict municipal amount 59.89. Groups of people were divided for 3 level.Group of the excellent knowledge is 55.4 percent.Middle group is 22.6 percent and poor group is 22.0 percent.
- 2) From the opinion of sample about raising as the subdistrict municipal of Subdistrict Administrative Organization : case study ; Klongsai Subdistrict Administrative Organization was found that sample agreed with raising as the subdistrict municipal of District Administrative Organization on issue

“deciding to organize freely”, Increasing of local development level and agreed as much as raising as the subdistrict municipal of Subdistrict Administrative Organization in Klongsai Subdistrict Administrative Organization issue in average 3.94 but that the sample was not sure about the budget that not enough to develop the local and necessary to raising as the Subdistrict municipal and raising as the Subdistrict municipal will make more budget for the effective of local development than ; Klongsai Subdistrict Administrative Organization status

- 3) Information analysis found that sex,education,career,income ,status and holding a position about politic were not relate with the opinion to raising as the Subdistrict municipal of Subdistrict Administrative Organization : case study ; Klongsai Subdistrict Administrative Organization Natawee District Songkhla province by statistic imply at level 0.01. Beside, the output demonstrate that sex,age,education relate with the understanding about the role of the Subdistrict municipal by statistic imply at level 0.001 and career relate with the understanding about the role of the Subdistrict municipal by statistic imply at level 0.01 but income status and position about politic were not relate with the understanding about the role of the Subdistrict municipal .

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่อง ทักษะของประชาชนต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลของ องค์การบริหารส่วนตำบล:กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัด สงขลาสำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์ ดร.ชาติ ไตรจันทร์ รองศาสตราจารย์ วิชัย กาญจนสุวรรณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ จันทร์เพชรที่ได้ช่วยเหลือให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและ อำนวยความสะดวก ในการประสานงาน เป็นอย่างดี

ขอบคุณนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย ปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลคลองทราย เจ้าหน้าที่และพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายทุกท่าน ตลอดจน ประชาชนตำบลคลองทรายที่ได้อนุเคราะห์ในการให้ข้อมูล ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี

หากสารนิพนธ์ฉบับนี้มีข้อบกพร่องหรือผิดพลาดประการใด ผู้เขียนต้องขออภัย และขอน้อมรับคำแนะนำและหวังเป็นอย่างยิ่งว่า สารนิพนธ์ฉบับนี้คงเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจ ศึกษาในเรื่องนี้ต่อไป

อาทิญา ชัยทอง

สารบัญ

	หน้า	
บทคัดย่อ	(3)	
กิตติกรรมประกาศ	(7)	
บทที่		
1	บทนำ	
	1	
	ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา	1
	วัตถุประสงค์	4
	สมมติฐานการวิจัย	5
	ประโยชน์ของการวิจัย	5
	ขอบเขตของการวิจัย	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	แนวความคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
	แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	7
	แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล	14
	แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล	20
	แนวคิดเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล	24
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
3	วิธีการดำเนินวิจัย	31
	ประชากร กลุ่มตัวอย่าง	31
	เครื่องมือในการวิจัย	33

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล	33
การวิเคราะห์ข้อมูล วิธีทางสถิติที่ใช้	33
4 ผลการวิจัย	37
ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	38
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชน	41
ความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล	44
คลองทรายเป็นเทศบาลตำบลคลองทราย	
เปรียบเทียบความเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล	47
ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา	
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	
เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบล	50
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	
5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	53
สรุปผลการวิจัย	53
อภิปรายผล	54
ข้อเสนอแนะ	55
บรรณานุกรม	57
ภาคผนวก 1 แบบสอบถาม	61
ประวัติผู้เขียน	70

รายการตาราง

ตาราง	หน้า	
4.1	จำนวนและร้อยละข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง	38
4.2	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชน	41
4.3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความรู้ ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชนตำบลคลองทราย	43
4.4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายเป็นเทศบาลตำบล	44
4.5	เปรียบเทียบความเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	47
4.6	เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบลจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	50

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	30

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นรูปแบบการปกครองที่รัฐบาลให้อำนาจหรือการกระจายอำนาจไปให้หน่วยปกครองท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นและชุมชนโดยมีองค์กรผู้รับผิดชอบ มีอิสระในการใช้ดุลยพินิจ มีเจ้าหน้าที่และงบประมาณในการดำเนินงานที่แยกออกจากราชการส่วนภูมิภาค แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็มิได้มีอธิปไตยในตัวเอง ยังต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลกลาง ตามวิธีที่เหมาะสม ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทยแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ อันได้แก่ องค์กรการบริหารส่วนตำบลซึ่งมีขนาดเล็กที่สุด, เทศบาล, องค์กรบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ที่สุด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ได้แก่ กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา

องค์กรบริหารส่วนตำบล มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า อบต. มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 โดยยกฐานะจากสภาตำบล ที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท โดยการมอบอำนาจให้ท้องถิ่นปกครองตนเอง โดยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น องค์กรบริหารส่วนตำบลจึงเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดกับประชาชน เข้าใจปัญหาของประชาชนอย่างแท้จริง มีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการคือ การพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม อีกทั้งเป็นการแสดงถึงความพยายามของรัฐที่จะส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและการยอมรับหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง การปกครองตลอดจนยอมรับศักยภาพของประชาชนชนบทในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเองได้มากขึ้น ซึ่งนอกเหนือไปจากองค์กรบริหารส่วนตำบลแล้วยังมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกรูปแบบหนึ่งที่มีขนาดใหญ่กว่ารวมทั้งเก่าแก่ที่สุดของประเทศไทย นั่นก็คือเทศบาลตำบล เพราะเกิดขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 ซึ่งทรงเสด็จเยือนต่างประเทศและได้ทรงทอดพระเนตรบทบาทการทำงานของหน่วยการปกครองท้องถิ่นต่างๆ ในประเทศเหล่านั้นมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดี ไม่เกิดช่องว่างอย่างมากระหว่างเมืองหลวงกับต่างจังหวัด ทำให้พระองค์ทรงริเริ่มนำแนวทางการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวมาใช้ในสยาม ในปี พ.ศ.2440 มี

การตรากฎหมายฉบับหนึ่งเรียกว่า “พระราชกำหนดสุขาภิบาลกรุงเทพฯ ร.ศ. 116” วัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อให้กรุงเทพฯ มีการปกครองท้องถิ่นตนเอง

ต่อมาในปี พ.ศ. 2448 ได้มีการจัดตั้งสุขาภิบาลท่าฉลอม อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร หลังจากนั้น พ.ศ. 2476 จึงมีการจัดตั้งเทศบาลตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล มีการยกฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลจำนวน 117 แห่ง และได้มีการตราพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ขึ้นมาบังคับใช้เป็นต้นมา จนกระทั่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้ยกเลิกการปกครองท้องถิ่นรูปแบบสุขาภิบาลทั้งหมดตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาล เป็นเทศบาล พุทธศักราช 2542 ปัจจุบันได้แบ่งเทศบาลออกเป็น 3 ประเภท คือ เทศบาลนคร, เทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล โดยอำนาจหน้าที่ของเทศบาลโดยสรุปนั้น ได้แก่ รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน, การสาธารณสุขปโภค, การสาธารณสุขการ, การโยธาสาธารณะ, การสาธารณสุขและการจัดการศึกษาแก่ประชาชน

จากสถานการณ์ในปัจจุบัน เมืองจัดการบริหารส่วนตำบลจำนวนมากไม่น้อยที่มีการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร ตลอดจนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การพัฒนาและความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับเทศบาลเป็นอย่างมาก เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเขตโรงงานอุตสาหกรรม การค้าการลงทุนต่างๆ ตลอดจนมีอาณาเขตที่อยู่ใกล้ชิดกับเขตเมือง เป็นต้น แต่กลับประสบกับปัญหาการบริหารงานในหลายๆ ด้าน อาทิเช่น จำนวนงบประมาณที่ไม่เพียงพอต่อการดำเนินโครงการ/กิจกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ส่งผลให้เกิดปัญหาการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการให้บริการสาธารณะต่างๆ, การวางระบบผังเมืองและการควบคุมอาคารเพื่อรองรับการขยายตัวของเขตเมือง รวมทั้งการเฝ้าระวังและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่จะได้รับกระทบจากการพัฒนา เป็นต้น

ดังนั้นจึงทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลหลายแห่งมีความต้องการในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลเพื่อที่จะได้รับการจัดสรรงบประมาณและเงินอุดหนุนจากรัฐบาลในอัตราที่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากหลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณ ตาม พระราชบัญญัติกระจายอำนาจฯ นั้นการ จัดสรรเงินรายได้จากรัฐบาลสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะแบ่งเฉพาะในกลุ่มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ กล่าวคือ เงินรายได้จะแบ่งตามประเภทของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนั้นๆ ก็จะต้องแบ่งเงินรายได้แต่ละแห่งเท่าๆกัน เป็นต้น ซึ่งจำนวนขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีมากกว่าเทศบาล จึงทำให้ได้รับการจัดสรรงบประมาณในอัตราส่วนที่น้อยกว่าเทศบาล แต่เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้สัดส่วนของการจัดสรรรายได้จะมาแบ่งเฉพาะในกลุ่มของเทศบาล ซึ่งทำให้ได้รับภาษีจัดสรรในอัตราส่วนที่เพิ่มมากขึ้น อันจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่องตลอดจน

สามารถตอบสนองความต้องการและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้มากขึ้น อีกทั้งยังสามารถจัดบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานต่างๆ และดูแลทุกข์สุขของประชาชนได้อย่างทั่วถึง เนื่องจากอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลนั้นมีมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลและตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 ได้บัญญัติไว้ว่าเมื่อท้องถิ่นใดมีสภาพ อันสมควรยกฐานะเป็นเทศบาลให้จัดตั้งท้องถิ่นนั้นๆเป็นเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร ดังนั้นการพิจารณา ยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล หลักเกณฑ์มีองค์ประกอบเพียงสภาพของท้องถิ่น ความเป็นชุมชน จำนวนรายได้ ว่าเหมาะสม และเพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการ ให้บริการสาธารณะกับประชาชนตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหรือไม่เพียงใด อันสมควร ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล

การยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลนั้น สามารถเปรียบเทียบข้อดี ข้อเสีย ดังนี้

ข้อดีของการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ได้แก่

1. มีรายได้เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลในอัตราที่เพิ่มขึ้น
2. อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลมีมากกว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ในการให้บริการ และดูแลทุกข์สุขของประชาชนให้มากขึ้น ในฐานะที่เป็นชุมชน เช่นการจัดตั้งตลาด, การประกาศเป็นเขตควบคุมอาคาร การจัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลขึ้นเองได้ ที่ให้บริการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในด้านงานทะเบียน ต่าง ๆ เป็นต้น ทำให้ประชาชนได้รับบริการที่เท่าเทียมกันและมาตรฐานเดียวกัน อย่างทั่วถึง
3. ขนาดขององค์กรที่ใหญ่ขึ้น ทำให้มีการจัดโครงสร้างของการบริหารงานภายในที่มีประสิทธิภาพ

ข้อเสียของการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ได้แก่

1. จำนวนสมาชิกสภาฯ ลดลง จาก 16 คน เหลือ 12 คน ซึ่งอาจส่งผลให้หมู่บ้านที่มีขนาดเล็กหรือมีจำนวนราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งน้อยกว่าหมู่บ้านที่มีขนาดใหญ่ ไม่มีตัวแทนสมาชิกสภาฯ ของหมู่บ้านนั้น ทั้งนี้เนื่องจากการแบ่งเขตการเลือกตั้งของเทศบาลตำบล จะแบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น 2 เขต มีจำนวนสมาชิกสภาฯ เขตละ 6 คน รวม 12 คน ซึ่งแตกต่างจาก อบต.ที่ใช้หมู่บ้านเป็นเขตในการเลือกตั้ง มีสมาชิกสภาฯ หมู่บ้านละ 2 คน จึงทำให้ผู้สมัครฯ จากหมู่บ้านที่มีขนาดเล็กอาจไม่ได้รับการเลือกตั้ง
2. ประชาชนในพื้นที่อาจต้องเสียภาษีและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้น เช่น การประกาศเป็นเขตควบคุมอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งจะต้องเสียค่าธรรมเนียมในการขอใบอนุญาตก่อสร้างอาคารบ้านเรือน หรือจากการประกอบกิจการพาณิชย์ของ

เทศบาล เช่นค่าธรรมเนียมในการขนและกำจัดขยะ สิ่งปลูกสร้าง มูลฝอย,ค่าจอดรถบริเวณ ตลาดชุมชนของเทศบาล เป็นต้น

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายได้ยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2539 เป็นต้นมา จึงถึงปัจจุบันเป็นระยะ 13 ปี องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย ได้บริหารจัดการในอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมคุณภาพชีวิต การจัดระเบียบชุมชน และสังคม การรักษาความสงบเรียบร้อย การบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยได้เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น ปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งผลการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ในบางกิจการ การที่อยู่ในฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด จึงไม่สามารถตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างทั่วถึง ดังนั้น คณะผู้บริหารท้องถิ่น จึงมีแนวคิดที่จะปรับเปลี่ยนฐานะขององค์กรให้ใหญ่ขึ้น เพื่อรับรองอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในรูปแบบเทศบาลตำบลที่มากขึ้น ให้สอดคล้องกับความเจริญเติบโตของตำบลที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานสามารถสนองตอบความต้องการ และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ได้อย่างครอบคลุม รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้นยิ่งกว่าเดิม

จากที่ผู้วิจัยได้เข้ามามีส่วนร่วมอยู่ในกระบวนการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายในฐานะเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย จึงมีความสนใจว่าประชาชนในพื้นที่ที่มีความเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายเป็นเทศบาลตำบลอย่างไร มีความรู้ความเข้าใจในหน้าที่ของเทศบาลตำบลเพียงใด เพื่อเป็นข้อมูลที่น่ามาใช้ในการประกอบการตัดสินใจในการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายเป็นเทศบาลตำบล ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลของประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชน

3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

สมมุติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส และตำแหน่งทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

2. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส และตำแหน่งทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทราบถึงทัศนคติของประชาชนต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

2. เป็นข้อมูลที่ใช้ประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารท้องถิ่นในการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

3. เป็นแนวทางในการปรับปรุงการสร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบลให้กับประชาชน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านภูมิศาสตร์ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

ขอบเขตด้านประชากร คือประชากรที่อายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 11 พ.ศ.2543

อำนาจหน้าที่ของเทศบาล หมายถึง อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 11 พ.ศ.2543

บทที่ 2

แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องทัศนคติของประชาชนต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลของ องค์การบริหารส่วนตำบล ตรีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัด สงขลาผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ซึ่งเป็นเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการ หลายท่านที่ได้จัดทำเอกสารและทำการวิจัยก่อนหน้านี้ โดย นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัย ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองหรือการบริหารท้องถิ่น (Local government or local administration) นั้นเป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไปว่าเป็นการจัดการปกครองตนเองของชุมชนท้องถิ่น (Local community) ที่อยู่ในระดับต่ำกว่ารัฐบาลกลางที่เมืองหลวงซึ่งรับผิดชอบการบริหารทั้งประเทศ ในขณะที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะมีขอบเขตอำนาจและความรับผิดชอบที่จำกัดกว่าในแต่ละพื้นที่ เป็นส่วนๆ ไปอาจมีทั้งพื้นที่ในเมืองหลวงแต่โดยส่วนใหญ่คือเขตการปกครองที่อยู่ในส่วนภูมิภาค ทั้งหลายนอกจากนี้แต่ละพื้นที่อาจมีรูปแบบการบริหารจัดการที่แตกต่างกันไปตามเงื่อนไขของแต่ละแห่ง โดยภารกิจหลักของการปกครองท้องถิ่นแล้วจะเกี่ยวข้องกับการจัดบริการสาธารณะต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานทั้งหลายของชุมชน เช่น การศึกษา การสร้างและดูแลถนน การให้บริการน้ำดื่มและน้ำใช้ การจัดการขยะและน้ำเสีย การจัดให้มีสวนสาธารณะ การจัดให้มีสิ่ง แสดงออกทางด้านวัฒนธรรมและกีฬา ฯลฯ เป็นต้น

ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น

ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้อย่างมากมาย ซึ่งส่วนใหญ่ความหมายนั้นต่างมีหลักการสำคัญที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งสามารถพิจารณาได้ดังนี้

อุทัย หิรัญโต (2523) การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้หน่วยการปกครองระดับรองของรัฐ หรือกระจายอำนาจ ให้ประชาชนในท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินการบางอย่างเพื่อผลประโยชน์ของรัฐและผลประโยชน์ของท้องถิ่น หรือผลประโยชน์ของท้องถิ่นโดยตรง การบริหารงานของท้องถิ่นมีองค์การของท้องถิ่นประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งมาทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้มีความอิสระ ในการบริหารงานแต่รัฐบาลต้องควบคุมโดยวิธีการต่างๆ ตามความเหมาะสมจะปราศจากการควบคุมของรัฐบาลหาได้ไม่

โกวิท พวงงวม (2548) ได้สรุปสาระสำคัญของหลักการปกครองท้องถิ่น ดังนี้

1. อาจมีรูปแบบหน่วยการปกครองท้องถิ่นหลายรูปแบบ ตามความแตกต่างของความเจริญประชากร หรือขนาดของพื้นที่
2. ต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม
3. หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องมีสิทธิตามกฎหมายที่จะดำเนินการปกครองตนเอง โดยสิทธินี้แบ่งเป็น 2 ประการ คือ
  - 3.1 สิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบ ข้อบังคับต่างๆขององค์กรปกครองท้องถิ่น
  - 3.2 สิทธิในการกำหนดงบประมาณเพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่
4. มีองค์กรที่จำเป็นในการบริหารและปกครองตนเอง คือ มีองค์กรฝ่ายบริหารและองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ
5. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น

ซึ่งจากข้อสรุปนี้ สิ่งที่เป็นสาระสำคัญของการปกครองท้องถิ่นของโกวิทนี้ จะเห็นว่าค่อนข้างจะให้ความสำคัญกับสถานภาพและอำนาจขององค์กรที่เป็นทางการว่าเป็นเช่นไร

ชูศักดิ์ เทียงตรง (2518) การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองที่เกิดขึ้นจากหลักการกระจายอำนาจ ได้มีอำนาจในการปกครองร่วมรับผิดชอบทั้งหมด หรือแต่เพียงบางส่วนในการบริหารภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่และอาณาเขตของตนที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย

วิญญู อังคนารักษ์ (2519) การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองในรูปแบบลักษณะกระจายอำนาจการปกครองบางอย่างซึ่งรัฐได้มอบหมายให้ท้องถิ่นทำกันเอง เพื่อให้ประชาชนท้องถิ่นได้มีโอกาสปกครองและบริหารงานท้องถิ่นด้วยตนเอง เพื่อสนองความต้องการ

ส่วนรวมของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ให้งานดำเนินไปอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ตรงกับความประสงค์ของประชาชน โดยเหตุที่ว่าประชาชนในแต่ละท้องถิ่นนั้นๆ ยิ่งกว่าผู้อื่น โดยการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ซึ่งราษฎรในท้องถิ่นได้เลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมดหรือแต่บางส่วน มาบริหารราชการในท้องถิ่นนั้น โดยมีงบประมาณของตนเองและมีอิสระในการบริหารงานพอสมควร

ธนศร เจริญเมือง (2544) ได้เน้นถึงบทบาทของการปกครองท้องถิ่นต่อระบอบประชาธิปไตยทั้งในระดับชุมชนและระดับประเทศว่าอย่างน้อย 7 ประการ คือ

1. เป็นการให้การศึกษาด้านการเมือง
2. เป็นการสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมือง
3. เป็นการสร้างผู้นำทางการเมือง
4. ก่อให้เกิดเสถียรภาพทางการเมือง
5. สร้างความเสมอภาคทางการเมือง
6. ทำให้ผู้นำมีความรับผิดชอบต่อประชาชน และ
7. นำไปสู่ความมีประสิทธิภาพในการบริหาร

เพราะฉะนั้น การปกครองท้องถิ่นในมุมมองของธนศร เจริญเมือง จึงไม่ใช่เพียงแต่ว่าดำเนินตามหลักการหรือไม่ แต่การให้ความสำคัญกับบทบาทของการปกครองท้องถิ่นเพื่อนำไปสู่การพัฒนาระบอบประชาธิปไตย และการจัดการที่มีประสิทธิภาพก็เป็นมิติที่สำคัญยิ่ง จากความหมายของการปกครองท้องถิ่นที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่นหมายถึง การปกครองระดับรองของรัฐ ซึ่งรัฐจัดตั้งขึ้นเพื่อกระจายอำนาจการปกครองทั้งทางการเมือง และทางการบริหารให้ประชาชนในท้องถิ่นจัดการปกครอง และดำเนินการบางอย่างเพื่อแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของตนเอง โดยมีอำนาจอิสระในการปกครองตนเองสามารถกำหนดนโยบายและบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบายหรือความต้องการของตนเองภายใต้ขอบเขตของกฎหมายว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ โดยมีองค์การที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่น เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามความมุ่งหมายของท้องถิ่น

ประทาน คงฤทธิศึกษาการ (2526) ได้ชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการปกครองท้องถิ่นไว้ ดังนี้

1. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะได้รับการจัดตั้งโดยผลแห่งกฎหมายและหน่วยการปกครองนั้นๆ จะมีสภาพเป็นนิติบุคคล
2. หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชา (Hierarchy) ของหน่วยงานทางราชการ เพราะจะต้องเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจ ปกครองตนเอง (Autonomy)

3. หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้น ต้องมีองค์การที่มาจาก การเลือกตั้ง (Election) โดยประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ เพื่อแสดงถึงการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง การปกครองของประชาชน (Political Participation)
4. หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ จะต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ (Revenue) โดยการอนุญาตจากรัฐ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้นำมาทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าต่อไป
5. หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ ควรมีอำนาจในการกำหนดนโยบาย และมีการควบคุมให้มีการปฏิบัติ ให้เป็นไปตามนโยบายของตนตามครรลองของการปกครองที่ประชาชนมีส่วน ร่วมทางการเมืองการปกครองอย่างแท้จริง
6. หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นควรมีอำนาจในการออกข้อบังคับ เพื่อกำกับให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายหรือความต้องการแห่งท้องถิ่นได้ แต่ทั้งนี้กฎข้อบังคับที่ล่วงยอม ไม่ขัดต่อกฎหมายหรือข้อบังคับอื่นใดของรัฐ
7. หน่วยการปกครองท้องถิ่น เมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นแล้วยังคงอยู่ในความ รับผิดชอบและอยู่ในการกำกับดูแลจากรัฐ เพื่อประโยชน์และความมั่นคงแห่งรัฐและประชาชนใน ส่วนรวม

ลักษณะของการปกครองท้องถิ่น

เนื่องจากการปกครองท้องถิ่นในรูปของการปกครองตนเอง (Local Government) เป็นการปกครองที่ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น และการมีอำนาจ อิสระในการปกครองตนเองภายใต้กฎหมายของรัฐหรือประเทศนั้นๆ ดังนั้น ลักษณะของการ ปกครองท้องถิ่นที่สำคัญจึงมี ดังนี้ (ประธาน คงฤทธิศึกษากร. 2526 ; ชูศักดิ์ เทียงตรง.2518; อุทัย หิรัญโต. 2523 ; ชูวงศ์ ฉายะบุตร. 2539)

1. มีสถานะตามกฎหมาย (Legal Status) หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการ จัดตั้งโดยกฎหมาย เช่น ประเทศไทยมีการกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ
2. มีพื้นที่และระดับ (Area and Levels) หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีพื้นที่ การปกครองที่แน่นอนและชัดเจน และควรจะต้องมีการแบ่งระดับการปกครองท้องถิ่นว่ามีกี่ระดับ เช่นขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เป็นต้น เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดพื้นที่และระดับของการ ปกครองท้องถิ่นมีมากมาย เช่น สภาพภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ความสำคัญในการปกครองตนเอง ของประชาชน ประสิทธิภาพในการบริหาร รายได้ และความหนาแน่นของประชากร เป็นต้น สำหรับประเทศไทยมีเกณฑ์การจัดตั้งและยกฐานะหน่วยการปกครองท้องถิ่น 3 ประการ คือ รายได้ ย้อนหลัง 3 ปี ไม่รวมเงินอุดหนุน จำนวนประชากร และขนาดพื้นที่

3. มีการกระจายอำนาจและหน้าที่ (Devolution of Power and Function) การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการกระจายอำนาจการปกครองไปให้ท้องถิ่น โดยการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจน ดังนั้น การที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะมีอำนาจและหน้าที่ที่มากนักน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองการปกครองเป็นสำคัญ

4. มีความเป็นนิติบุคคล (Artificial Person) หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องเป็นองค์การนิติบุคคลโดยเอกเทศจากองค์การของรัฐบาลกลาง ทั้งนี้เพื่อการดำเนินงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน เพราะหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีงบประมาณ ทรัพย์สิน หนี้สิน และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นของตนเอง

5. มีการเลือกตั้ง (Election) การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มาจาก การเลือกตั้งโดยประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ กล่าวคือ จะต้องให้สิทธิแก่ประชาชนในท้องถิ่น ในการเลือกตั้งคณะเจ้าหน้าที่ผู้บริหารการปกครองท้องถิ่นทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน (Political Participation)

6. มีอำนาจอิสระ (Autonomy) หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานรัฐบาลกลาง และมีอำนาจอิสระในการกำหนดนโยบายและการบริหารงาน ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย สามารถกำหนดนโยบาย ออกกฎ ข้อบังคับ เพื่อกำกับควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายหรือความต้องการของท้องถิ่นและสามารถใช้ดุลยพินิจของตนเองในการปฏิบัติกิจการในขอบเขตของกฎหมายโดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลาง

7. มีงบประมาณของตนเอง หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ (Revenue) จัดเก็บภาษีตามขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจในการจัดเก็บ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า

8. มีการกำกับดูแลของรัฐ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีฐานะเป็นหน่วยการปกครองระดับรองของรัฐ และอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมและความมั่นคงแห่งรัฐ

ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

จากแนวความคิดในการปกครองท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ทางการปกครองของรัฐที่จะรักษาความมั่นคงและความผาสุกของประชาชน โดยยึดหลักการกระจายอำนาจปกครอง และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง จึงสามารถ

1. การปกครองท้องถิ่นคือรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะการปกครองท้องถิ่นจะเป็นสถาบันฝึกสอนทางการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ให้ประชาชนรู้สึกว่าคุณมีความเกี่ยวข้องกับส่วนได้ส่วนเสียในการปกครอง การบริหารท้องถิ่น เกิดความรับผิดชอบและหวงแหนต่อประโยชน์ที่จะเกิดต่อท้องถิ่นที่ตนอยู่อาศัยอันจะนำมาซึ่งความเลื่อมใสศรัทธา ในระบอบการปกครองประชาธิปไตย โดยประชาชนจะมีโอกาสเลือกตั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร การเลือกตั้งจะเป็นการฝึกฝนให้ประชาชนมีดุลยพินิจเลือกผู้แทนที่เหมาะสม สำหรับผู้ได้รับเลือกเข้าไปบริหารกิจการของท้องถิ่น นับว่าเป็นผู้นำในท้องถิ่นที่จะได้ใช้ความรู้ความสามารถบริหารงานท้องถิ่นเกิดความชำนาญในการใช้สิทธิและหน้าที่ของพลเมือง ซึ่งจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชาติต่อไป

2. การปกครองท้องถิ่น ทำให้ประชาชนรู้จักการปกครองตนเอง หัวใจของการปกครองท้องถิ่นประการหนึ่งคือ การปกครองตนเองไม่ใช่เกิดจากคำสั่งเบื้องบน การปกครองตนเองก็คือ การปกครองที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นนอกจากจะได้รับเลือกตั้งมาเพื่อรับผิดชอบบริหารท้องถิ่น โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากประชาชนแล้วผู้บริหารท้องถิ่นต้องรับฟังเสียงประชาชนด้วยวิถีทางประชาธิปไตยต่าง ๆ

3. การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาระยะของรัฐบาล เป็นหลักการสำคัญของการกระจายอำนาจ

4. การปกครองท้องถิ่น สามารถสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพเนื่องจากท้องถิ่นมีความแตกต่างกันไม่ว่าทางภูมิศาสตร์ ทรัพยากร ประชาชน ความต้องการและปัญหาข้อมต่างกัน ผู้ที่ให้บริการหรือแก้ไขปัญหาที่ถูกจุดกับความต้องการของประชาชนก็ต้องรู้ถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนเป็นอย่างดี

5. การปกครองท้องถิ่น จะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง การบริหารของประเทศในอนาคต ผู้นำหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อมเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง การได้รับเลือกตั้งการสนับสนุนจากประชาชนในท้องถิ่นย่อมเป็นพื้นฐานที่ดีต่ออนาคตทางการเมืองของตน และยังฝึกทักษะการบริหารงานในท้องถิ่นอีกด้วย

6. การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวความคิด ในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง การปกครองท้องถิ่นโดยยึดหลักการกระจายอำนาจทำให้เกิดการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง ทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม การดำเนินการพัฒนาชนบทที่ผ่านมายังมีอุปสรรคสำคัญประการหนึ่ง คือ การมีส่วนร่วมจากประชาชนในท้องถิ่นยังไม่เต็มที่ ซึ่งการพัฒนาชนบทอย่างได้ผลนั้นจะต้องเริ่มมาจากการช่วยตนเองของท้องถิ่นทำให้เกิดความร่วมมือร่วมแรง โดย

อาศัยโครงสร้างความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง ซึ่งต้องมาจากการกระจายอำนาจอย่างแท้จริงไม่เช่นนั้นแล้วการพัฒนาชนบทจะเป็นลักษณะการหยิบยื่นให้

วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น

1. ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดว่าในการบริหารประเทศ จำต้องอาศัยเงินงบประมาณเป็นหลัก หากเงินงบประมาณจำกัด ภารกิจที่จะต้องบริการให้กับชุมชนต่าง ๆ อาจไม่เพียงพอ ดังนั้นหากจัดให้มีการปกครองท้องถิ่น หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ จะมียุติรายได้มีงบประมาณของตนเองเพียงพอที่จะดำเนินการสร้างสรรค์ความเจริญให้กับท้องถิ่นได้ จึงเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลได้เป็นอย่างมาก การแบ่งเบานี้เป็น การแบ่งเบาทั้งในด้านการเงิน ด้วบุคคลตลอดจนเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ

2. เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง เนื่องจากประเทศมีขนาดกว้าง ความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมแตกต่างกัน การรือบริการบริการจากรัฐอย่างเดียวอาจไม่ตรงตามความต้องการที่แท้จริง หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้บริหารเท่านั้นจึงจะสนองตอบความต้องการนั้นได้

3. เพื่อความประหยัด โดยที่ท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนก็ต่างกันด้วย การจัดตั้งองค์กรท้องถิ่นขึ้นจึงจำเป็น โดยให้อำนาจองค์กรท้องถิ่นจัดเก็บภาษีเป็นวิธีการหารายได้ให้กับท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ในการบริหารกิจการของท้องถิ่น ทำให้ประหยัดเงินงบประมาณของรัฐบาลกลางที่จะต้องจ่ายให้ท้องถิ่นทั่วประเทศเป็นอันมากและแม้จะมีการจัดสรรเงินงบประมาณจากรัฐบาลกลางไปอยู่บ้างก็มีเงื่อนไขที่กำหนดไว้อย่างรอบคอบ

4. เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เป็นสถาบันที่ให้การศึกษา การปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน จากการที่การปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง ไม่ว่าจะโดยการสมัครรับเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเลือกเข้าไปทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายนิติบัญญัติของหน่วยการปกครองท้องถิ่นก็ตาม การปฏิบัติหน้าที่ที่แตกต่างกันนี้มีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้ถึงกระบวนการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระดับชาติ

ทั้งนี้ การปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย แบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ อันได้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลและการปกครองรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพฯและพัทยา) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล

ความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่จัดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 มีฐานะเป็นนิติบุคคล เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีพื้นที่ความรับผิดชอบในเขตตำบลที่อยู่นอกเขตเทศบาลหรือองค์กรปกครองท้องถิ่นอื่น ยกเว้นองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้จัดระเบียบบริหารงานแทนคณะ ปลิวัดฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 (โกวิท พวงงาม,2548)และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2538

การมีผลบังคับใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ดังกล่าวมีผลทำให้มีการปรับฐานะการบริหารในระดับตำบล โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปสภาตำบลทั่วประเทศออกเป็น 2 รูปแบบอันได้แก่ 1) รูปแบบสภาตำบล ได้รับการยกฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนต่ำกว่า 150,000 บาท และ 2) รูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งจัดตั้งขึ้นจากสภาตำบลที่มีรายได้(โดยไม่รวมเงินอุดหนุน) ในปีงบประมาณที่แล้วมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท ได้รับยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล โดยยังคงมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบจากเดิมที่ได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ต่อมาโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการแก้ไขโครงสร้างตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542) และโครงสร้างของ อบต.ดังกล่าวได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4 พ.ศ. 2546) รายละเอียดดังต่อไปนี้ โครงสร้างการบริหารงานของอบต. ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารส่วนตำบลสภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกมาจากสมาชิกโดยตำแหน่งได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสมาชิกจากการเลือกตั้งได้แก่ สมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งจากราษฎรหมู่บ้านละ 2 คน โดยอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปีสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จัดให้มีประธานสภาและรองประธานสภาหนึ่งคน เลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยนายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้งตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี นอกจากนั้นให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบล

เลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคนเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย กำนันผู้ใหญ่บ้านไม่เกิน 2 คน และสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งไม่เกิน 4 คน ซึ่งนายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้งตามมติสภาองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี และให้คณะกรรมการบริหารเลือกกรรมการหนึ่งคนเป็นประธานกรรมการบริหารและกรรมการบริหารอีกหนึ่งคนเป็นเลขานุการกรรมการบริหารต่อมาจึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542) โดยมีโครงสร้างให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 หมายความว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น ทำให้โครงสร้างสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเปลี่ยนแปลงไปกล่าวคือ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบไปด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งโดยราษฎรมีสិทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้าน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละ 2 คน ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง 1 หมู่บ้านให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้จำนวน 6 คน และถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง 2 หมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละ 3 คน ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายบริหารประกอบด้วยประธานกรรมการบริหาร 1 คน และกรรมการบริหาร 2 คน โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้เลือกแล้วเสนอให้นายอำเภอแต่งตั้งและให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหารสำหรับโครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ใช้ในปัจจุบันตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552) มีองค์ประกอบโครงสร้างได้แก่ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งโดยราษฎรในหมู่บ้าน หมู่บ้านละ 2 คน เหมือนโครงสร้างของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเดิมที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542) และคณะผู้บริหารส่วนตำบลประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน โดยมาจากการเลือกตั้งของราษฎรในเขตตำบล และมีรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 2 คน โดยการแต่งตั้งจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อวางแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหาร ให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาท้องถิ่นและกฎหมาย ระเบียบ และ

ข้อบังคับของทางราชการคณะผู้บริหารมีหน้าที่บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติข้อบัญญัติและแผนพัฒนาตำบลและรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำแผนพัฒนาตำบลและงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อเสนอสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความเห็นชอบ รายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย

บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล

บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ บุคลากรฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลดังนี้

1. บุคลากรฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง โดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละ 2 คน ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลมีเพียง 1 หมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6 คน และถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง 2 หมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละ 3 คน อยู่ในวาระคราวละ 4 ปี นับตั้งแต่วันเลือกตั้ง สำหรับประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีนายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้ง มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปีนับแต่วันที่ได้รับเลือก ส่วนเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 1 คนเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

2. บุคลากรฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ นายกององค์การบริหารส่วนตำบลรองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 2 คน และเลขานุการองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน

3. บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย 1) พนักงานส่วนตำบลซึ่งเป็นบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนขององค์การบริหารส่วนตำบล 2) ลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล 3) ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลขอให้ไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการชั่วคราว หรือได้รับการถ่ายโอนจากหน่วยงานส่วนกลาง ซึ่งกลุ่มนี้เรียกว่า พนักงานท้องถิ่น

ภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลนับว่าเป็นกลไกในการปกครองท้องถิ่นตามทิศทางของการกระจายอำนาจ จึงมีบทบาทหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล แยกออกได้ 2 ประเภทคือ อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม กิจการสาธารณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่จัดทำซึ่งจำแนกได้เป็น 2 ประเภทได้แก่ ประเภทที่ 1 ได้แก่กิจการที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล และประเภทที่ 2 คือกิจการที่องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

ประเภทที่ 1. สำหรับกิจการประเภทแรกนั้น ประกอบด้วย

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

ประเภทที่ 2 ซึ่งเป็นกิจการที่ อบต. อาจจัดทำในเขตอบต. มีดังต่อไปนี้คือ

1. ให้มีน้ำเพื่อการบริโภค อุปโภค และการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์

6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8. การคุ้มครองดูแลรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ อบต.
10. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
12. การท่องเที่ยวและ
13. การผังเมือง

หน้าที่ตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นอกจากอำนาจหน้าที่ตาม พ.ร.บ. สถาปนาและ อบต. พ.ศ. 2537 แล้ว อบต. ยังมีอำนาจหน้าที่เพิ่มเติมในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตน ตามมาตรา 16 แห่ง พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
3. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือท่าข้าม และที่จอดรถ
4. การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ
5. การสาธารณูปการ
6. การส่งเสริม การฝึกและประกอบอาชีพ
7. การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมกีฬา
15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

17. การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
20. การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
22. การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพและ
สาธารณะสถานอื่น ๆ
24. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดลอม
25. การผังเมือง
26. การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
28. การควบคุมอาคาร
29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุน การป้องกันและรักษาความ
ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และ
31. กิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศ
กำหนด

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้น อำนาจหน้าที่ของ อบต. ตามที่ พ.ร.บ. กำหนดแผนและ
ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการ ยังประกอบด้วย
ออกข้อบัญญัติ อบต. เพื่อใช้บังคับในเขต อบต. เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อปฏิบัติการให้
เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของ อบต. หรือเมื่อมีกฎหมายกำหนดให้ อบต. ออกข้อบัญญัติ ในการนี้
อบต. จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนด
โทษปรับเกินหนึ่งพันบาท เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ร่างข้อบัญญัติ อบต. จะเสนอ
ได้โดยนายก อบต. หรือสมาชิกสภา อบต. หรือราษฎรในเขต อบต. ตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อ
เสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล

บทบาท และหน้าที่ของเทศบาล ระบบเทศบาลของไทย จัดแบ่งออกเป็นระดับ คือ เทศบาลตำบล เทศบาลเมืองและเทศบาลนคร และปัจจุบันจึงได้มีการให้ความหมายของเทศบาล (พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 13 พ.ศ. 2552) ไว้ดังนี้

1. เทศบาลตำบล ได้แก่ ท้องถิ่นซึ่งมีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลประกาศกระทรวงมหาดไทย

2. เทศบาลเมือง ได้แก่ ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัด หรือ ท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่หนึ่งหมื่นคนขึ้นไป ทั้งที่มีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ และซึ่งมีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะเป็นเทศบาลเมือง ประกาศกระทรวงมหาดไทยนั้นให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย

3. เทศบาลนคร ได้แก่ ท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ห้าหมื่นคนขึ้นไป ทั้งที่มีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำ ตามพระราชบัญญัตินี้ และซึ่งมีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะเป็นเทศบาลนคร ประกาศกระทรวงมหาดไทยนั้นให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย

อำนาจหน้าที่ของเทศบาล

เมื่อพิจารณาอำนาจหน้าที่ของเทศบาลโดยทั่วไปในขอบเขตที่กว้าง อาจกล่าวได้ว่า สภาเทศบาลเป็นองค์กรที่มีหน้าที่อย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. กำหนดนโยบายในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ แก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้น
2. อนุมัติงบประมาณประจำปี เพื่อนำไปใช้จ่ายในการปฏิบัติงาน
3. ควบคุมการบริหารงานของคณะผู้บริหาร

องค์การเทศบาล ประกอบด้วย สภาเทศบาลและนายกเทศมนตรีซึ่ง สภาเทศบาล ประกอบด้วยสมาชิกสภาเทศบาลซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมาย ตามจำนวนดังต่อไปนี้

1. สภาเทศบาลตำบล ประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 12 คน
2. สภาเทศบาลเมือง ประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 18 คน
3. สภาเทศบาลนคร ประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 24 คน

สภาเทศบาล ประกอบด้วย สมาชิกสภาเทศบาลซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล หรือผู้บริหารท้องถิ่น สำหรับการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของเทศบาลจะมีโครงสร้างเพิ่มอีก มีพนักงานฝ่ายประจำคือ พนักงานเทศบาล

นายกเทศมนตรี อาจแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรี ซึ่งมีใช้สมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาล ตามที่นายกเทศมนตรีมอบหมายได้ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. เทศบาลตำบล ให้แต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีได้ไม่เกินสองคน
2. เทศบาลเมือง ให้แต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีได้ไม่เกินสามคน
3. เทศบาลนคร ให้แต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีได้ไม่เกินสี่คน

นายกเทศมนตรี อาจแต่งตั้งที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และรองเลขานุการนายกเทศมนตรีซึ่งมิใช่สมาชิกเทศบาลได้ โดยในกรณีเทศบาลตำบลให้แต่งตั้งได้จำนวนรวมกันไม่เกินสองคนในกรณีเทศบาลเมืองให้แต่งตั้งได้จำนวนรวมกันไม่เกินสามคนและในกรณีเทศบาลนครให้แต่งตั้งได้จำนวนรวมกันไม่เกินห้าคนการจ้ดส่วนราชการของเทศบาลให้มีปลัดเทศบาลให้มีปลัดเทศบาลหนึ่งคนเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างเทศบาล รองจากนายกเทศมนตรี และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำของเทศบาลให้เป็นไปตามนโยบาย และมีอำนาจหน้าที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่นายกเทศมนตรีมอบหมาย ตามพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 ได้กำหนดให้พนักงานเทศบาลเป็นเจ้าหน้าที่ประจำที่มาจากการบรรจุและแต่งตั้ง รวมทั้งปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ในหน่วยงานของเทศบาล

โดยสรุป โครงสร้างของเทศบาลประกอบด้วย สภาเทศบาล นายกเทศมนตรี และพนักงานเทศบาล โดยมีนายกเทศมนตรีทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร และปลัดเทศบาลทำหน้าที่ฝ่ายปกครองบังคับบัญชาพนักงานเทศบาล ซึ่งเป็นฝ่ายประจำ

หน้าที่ของเทศบาลของตำบล

หน้าที่ที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
2. ให้มีและบำรุงทั้งทางบกและทางน้ำ
3. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
6. ให้ราษฎรได้รับการศึกษาและอบรม
7. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
8. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
9. หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

หน้าที่ที่อาจจัดทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

1. ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
2. ให้มีโรงฆ่าสัตว์
3. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
4. ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
5. บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
6. ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
7. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
8. ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
9. เทศพาณิชย์

อำนาจหน้าที่ของเทศบาล ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

เทศบาลมีอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
3. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้ามและที่จอดรถ
4. การสาธารณสุขูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ
5. การสาธารณสุข
6. การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ
7. การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมกีฬา
15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

17. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล
20. การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
22. การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ
24. การจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ที่คืน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
25. การผังเมือง
26. การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
28. การควบคุมอาคาร
29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
31. กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

จากแนวคิดการปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาล อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การปกครอง ส่วนท้องถิ่นในรูปเทศบาล คือ การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้ประชาชนดำเนินการปกครองตนเอง มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ตัดสินใจ และดำเนินกิจการภายใต้ขอบเขตของกฎหมายเช่น ด้านสาธารณสุข โภค ด้านอาคารสถานที่ และความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตพื้นที่ เป็นต้น โดยแบ่งออกเป็นเทศบาลในลักษณะต่าง ๆ 3 ลักษณะตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย และหน่วยการปกครองท้องถิ่นนี้ต้องอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล

หลักเกณฑ์การจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจัดตั้งท้องถิ่นใด ขึ้นเป็นเทศบาลไว้ 3 ประการ ได้แก่

1. จำนวนและความหนาแน่นของประชากรในท้องถิ่นนั้น
2. ความเจริญทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยพิจารณาจากการจัดเก็บรายได้ตามที่กฎหมายกำหนด และงบประมาณรายจ่ายในการดำเนินกิจการของท้องถิ่น
3. ความสำคัญทางการเมืองของท้องถิ่น โดยพิจารณาถึงศักยภาพของท้องถิ่นนั้นว่า จะสามารถพัฒนาความเจริญได้รวดเร็วมากน้อยเพียงใด

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งเทศบาลตำบลไว้อย่างกว้าง ๆ ดังนี้

1. มีรายได้จริง โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ผ่านมา ตั้งแต่ 12,000,000 บาท ขึ้นไป
2. มีประชากรตั้งแต่ 7,000 คนขึ้นไป
3. ความหนาแน่นของประชากรตั้งแต่ 1,500 คน/ตร.กม. ขึ้นไป
4. ได้รับความเห็นชอบจากราษฎรในท้องถิ่นนั้น

สำหรับในกรณีที่มีความจำเป็น เช่น การควบคุมการก่อสร้างอาคาร การแก้ปัญหาชุมชนแออัด การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การพัฒนาท้องถิ่นหรือการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาล

กระทรวงมหาดไทย จะสั่งให้ดำเนินการยกฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล เฉพาะแห่งได้ หรือกรณีที่จังหวัดเห็นว่าสุขาภิบาลใดมีความเหมาะสม สมควรยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลได้ ก็ให้จังหวัดรายงานไปให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาสั่งให้ดำเนินการยกฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบลได้ โดยให้จังหวัดชี้แจง เหตุผลและความจำเป็น พร้อมทั้งส่งข้อมูลความเหมาะสมไปให้กระทรวงมหาดไทย พิจารณาด้วย

กฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 6พ.ศ. 2552) มาตรา 42 ภายใต้นบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วย การเทศบาล อาจจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลได้โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทย องค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้จัดตั้งเป็นเทศบาลตามวรรคหนึ่ง ให้พ้นจากสภาพแห่งองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลง และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ให้มีประกาศกระทรวงมหาดไทยจัดตั้ง

ขึ้นเป็นเทศบาลเป็นต้นไปบรรดางบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิ สิทธิเรียกร้อง หนี้ พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่ง ให้โอนไปเป็นของเทศบาลที่จัดตั้งขึ้นนั้น บรรดาข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้ใช้บังคับในเรื่องใดอยู่ก่อนแล้วให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะได้มีการตราเทศบัญญัติในเรื่องนั้นขึ้นใหม่

2. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2549 (และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546) มาตรา 7 เมื่อท้องถิ่นใดมีสภาพอันสมควรยกฐานะเป็นเทศบาล ให้จัดตั้งท้องถิ่นนั้นๆ เป็นเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง หรือเทศบาลนคร ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เทศบาลเป็นทบวงการเมือง มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

มาตรา 9 เทศบาลตำบล ได้แก่ ท้องถิ่นซึ่งมีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ประกาศกระทรวงมหาดไทยนั้นให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย

3. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0890.2/ว 3156 ลงวันที่ 20 กันยายน 2547 เรื่องแนวทาง ปฏิบัติการจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ขั้นตอนการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

1. องค์การบริหารส่วนตำบลรายงานขอจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลผ่านความเห็นชอบของอำเภอและจังหวัดตามลำดับมากระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) ทั้งนี้ต้องมีข้อมูลถูกต้องตามหลักเกณฑ์ตามนี้ มาตรา 7 มาตรา 9 และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลพ.ศ. 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0890.2/ว3156 ลงวันที่ 20 กันยายน 2547 พร้อมทั้งส่งเอกสารประกอบการพิจารณาขอยกฐานะ ดังนี้

(1) แบบสำรวจข้อมูลการขอจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากอำเภอและจังหวัด ตามลำดับ

(2) รายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้จัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลได้

(3) คำบรรยายแนวเขตองค์การบริหารส่วนตำบลที่ขอจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลตามข้อเท็จจริงในปัจจุบัน ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงแนวเขตตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการกำหนดเขตตำบลในท้องที่อำเภอ..... จังหวัด....อันเป็นที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน

(4) แผนที่ท้ายร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยที่ขอจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล โดยต้องตรวจสอบชื่อสถานที่ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ต่างๆ ในรอบแผนที่ให้ถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริงที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ โดยจะต้องให้นายอำเภอแห่งท้องที่ นายกององค์การบริหารส่วน

ตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนโยชองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้บริหารท้องถิ่นข้างเคียงที่มีแนวเขตติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นทั้งหมด เป็นผู้ลงนามรับรองแนวเขตตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0313.1/ว 2067 ลงวันที่ 10 กันยายน 2541 และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0313.1/ว 1048 ลงวันที่ 30 เมษายน 2545

(5) แบบสำรวจความเห็น/รายงานการประชุมของประชาชน ซึ่งถือว่าเป็นการแสดงเจตนาารมณ์ของประชาชนในพื้นที่

(6) กรณีที่ประสงค์จะจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลและพร้อมไปกับการเปลี่ยนชื่อ ซึ่งจะขอใช้ชื่อไม่ตรงกับชื่อเดิม ให้ทำการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ประกอบด้วยโดยถือปฏิบัติตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0204/ว 695 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2520 มาใช้โดยอนุโลม

2. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นตรวจพิจารณาหลักฐานเอกสารตามข้อ 1 ประกอบข้อกฎหมาย เหตุผลและความจำเป็นในการขอจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล ให้ครบถ้วนถูกต้อง

3. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเสนอร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย พร้อมแผนที่ท้ายร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยมีบัญชา กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลขอเปลี่ยนชื่อให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องการขอเปลี่ยนแปลงชื่อจังหวัด อำเภอและตำบลหมู่บ้าน หรือสถานที่ราชการอื่นๆ ของกระทรวงมหาดไทยตรวจพิจารณาก่อน เมื่อที่ประชุมมีมติเห็นชอบ จึงเสนอต่อ คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยตรวจพิจารณา

4. คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย จะกำหนดการประชุมตรวจพิจารณาร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยและแผนที่ท้ายร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย โดยเชิญ ผู้แทนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าร่วมชี้แจงด้วย แล้วจึงแจ้งผลให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบ

กรณีที่ 1 หากมีรายละเอียดที่จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมถูกต้องสมบูรณ์ตามความเห็นชอบที่ประชุมแล้ว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นต้องประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อรับไปแก้ไขและดำเนินการให้เป็นไปตามมติที่ประชุมเสียก่อน แล้วจึงเสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ อีกครั้งหนึ่ง

กรณีที่ 2 หากที่ประชุมเห็นชอบร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยและแผนที่ท้ายร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยตามที่เสนอ จะแจ้งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบมติที่ประชุมและให้พิจารณาดำเนินการเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาต่อไป

5. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเสนอร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยจัดตั้งเทศบาลตำบล.....พ.ศ. .... เพื่อให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยให้ความเห็นชอบ ก่อนเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยลงนามประกาศกระทรวงมหาดไทยจัดตั้งเทศบาลตำบล..... พ.ศ. ....

6. เมื่อประกาศกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

2.4 งานวิจัยเกี่ยวข้อง

รัตนา ปรีชานุกูล (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลเมือง” พบว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับเทศบาลเมืองในระดับปานกลางถึงดีมากซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ดีที่ประชาชนให้ความสนใจต่อการเมืองการปกครองท้องถิ่นมากขึ้น อันจะส่งผลให้เกิดประชาธิปไตย อย่างเต็มรูปแบบ คือการให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

ชัชวาล จันทร์แก้ว (2545) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนต่อการยกฐานะของสุขาภิบาลแม่เอยเป็นเทศบาลตำบล จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่าประชาชนและผู้บริหารเทศบาลตำบลแม่เอย มีทัศนคติเชิงบวกต่อการยกฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล โดยมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการปกครองเทศบาลเป็นอย่างดี และเห็นด้วยต่อประเด็นเทศบาลตำบลเป็นรูปแบบการปกครองที่ปราศจากการชี้นำของข้าราชการ, ประชาชนสามารถเสนอปัญหาและความต้องการของชุมชนได้สะดวก รวดเร็ว การบริหารในรูปแบบเทศบาลตำบลประชาชนสามารถตรวจสอบ ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารได้เป็นอย่างดี เทศบาลตำบลทำให้ประชาชนเข้าใจหลักการพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทน การกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น โดยการยกฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบลเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน แต่ก็พบประเด็นปัญหา เช่น เทศบาลขาดการพัฒนาความรู้ให้ประชาชน, การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนา

ฟ้าใส เสนาธรรม (2551) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของการยุบรวมองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล : กรณีศึกษาตำบลบ้านป็น อำเภอลอง จังหวัดแพร่” โดยสรุปแล้วจากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการยุบรวมองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป็นเป็นเทศบาลตำบลบ้านป็นนั้น น่าจะดี เพราะลักษณะ โครงสร้างและการบริหารจัดการ

องค์กรใกล้เคียงกัน เพียงมีข้อแตกต่างคือ ชื่อ ขนาดพื้นที่และงบประมาณเท่านั้นและผลกระทบที่สำคัญของการยุบรวมองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลคือ ด้านการเมือง โดยเฉพาะฝ่ายการเมืองในเขตเทศบาลและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่จำนวนสมาชิกต้องลดลงซึ่งจะก่อให้เกิดการแข่งขันอย่างมากและค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเพิ่มขึ้นด้วย แต่อย่างไรก็ตาม หากมีการยุบรวม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป็นเป็นเทศบาลบ้านป็น จะทำให้การบริหารด้านการเมือง ด้านบุคลากร การเงินการคลัง ด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านการบริหารมีผลกระทบมาน้อยแค่ไหนเพียงไร ก็ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการ ทั้งนี้หากได้ผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์ มีความเสียสละ และคำนึงถึงการบริการเพื่อส่วนร่วม ผลกระทบที่เกิดขึ้นก็จะไม่มีมาก

ยุพากรณ์ รักษาคุณ (2546) ทำการศึกษา “ทัศนคติของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล:กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองควาย อำเภอดงจังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความไม่แน่ใจต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล อันได้แก่ ความไม่แน่ใจในอำนาจหน้าที่ของเทศบาล,ด้านงบประมาณ,ด้านระบบการเลือกตั้ง,ด้านการตรวจสอบการทำงาน,ด้านการพัฒนา ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการปกครองท้องถิ่นทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล รวมทั้งการขาดการมีส่วนร่วมและความสนใจในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นจึงไม่มีแรงจูงใจหรือไม่มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

จิรศักดิ์ สีใจเจริญ (2543) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน โดยศึกษาถึงบทบาทของประชาชนในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในแง่ของกิจกรรม รูปแบบ ระดับ และสาเหตุของการมีส่วนร่วม ผลการศึกษาพบว่า (1) โครงการหรือกิจกรรมที่ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด ได้แก่ ประเภทอื่นๆ โดยจะเข้าไปมีส่วนร่วมในลักษณะของการแสดงความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะมากที่สุด รองลงมาเป็นการได้รับประโยชน์จากโครงการหรือกิจกรรม (2) การเข้าไปมีส่วนร่วมจะเข้าร่วม โดยสมัครใจมากกว่าถูกผู้อื่นชักชวน ส่วนรูปแบบของการมีส่วนร่วมนั้น จะเข้าร่วมโดยผ่านตัวแทน คือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งได้รับเลือกตั้งจากรายการในหมู่บ้าน รองลงมาเป็นการมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกกลุ่มต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้าน (3) ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการเปิดโอกาส ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เข้าไปมีส่วนร่วมมีอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง (4) สาเหตุของการเข้าไปมีส่วนร่วม ได้แก่ การที่จะมีโอกาสได้ร่วมรับผิดชอบท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็ง และจะทำให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพ อีกทั้งจะ

เป็นวิธีหนึ่งในการควบคุมการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับสาเหตุของการไม่เข้าไปมีส่วนร่วมนั้น เพราะมีตัวแทนอยู่แล้ว นอกจากนี้คือไม่เข้าใจขั้นตอนการดำเนินงาน รวมถึงปัจจัยด้านรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีน้อยไม่เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่นตามความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง

อุไร นันทะ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจในโครงสร้างและความคาดหวังของประชาชนในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ประชาชนโดยเฉลี่ยไม่มีความรู้ความเข้าใจในโครงสร้างและองค์ประกอบขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยประชาชนที่อาศัยอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 5 เท่านั้นที่มีความรู้ความเข้าใจในโครงสร้างและองค์ประกอบขององค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด และประชาชนโดยเฉลี่ยไม่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยประชาชนที่อาศัยอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 5 เท่านั้นที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด สำหรับความคาดหวังของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนมีความคาดหวังในประเด็นการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษามากที่สุด นอกจากนี้ผลการศึกษาวิจัยยังพบว่า เพศ อายุ อาชีพ การดำรงตำแหน่งในท้องถิ่น การเคยมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั่วไปของท้องถิ่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภา อบต. ครั้งหลังสุด การมีส่วนร่วมรณรงค์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภา อบต. ครั้งหลังสุด การเคยเข้าร่วมในการนำเสนอปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ การเข้าชื่อให้สภา อบต. ออกข้อบัญญัติหรือเข้าชื่อถอดถอนสมาชิกสภา อบต. ให้พ้นจากตำแหน่ง และการเคยลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภา อบต. มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในโครงสร้างและองค์ประกอบขององค์การบริหารส่วนตำบล และพบว่าการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในโครงสร้างและองค์ประกอบขององค์การบริหารส่วนตำบล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 แนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ทักษะของประชาชนต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลของ องค์การบริหารส่วนตำบล ตรีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัด สงขลาใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรศึกษา กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายที่อายุ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 3,960 คน โดยสามารถกำหนดขนาดของ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงความน่าจะเป็น วิธีการเลือก ตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้สูตรในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ในกรณีที่รู้จำนวนประชากรที่แน่นอน ใช้สูตร (Taro Yamane) กำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% และ มีความคลาดเคลื่อน 5% (อุทุมพร จามรมาน,2532)

$$n = \frac{N}{1 + (Ne^2)}$$

N = ขนาดของประชากรทั้งหมด

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 0.0025

$$n = \frac{3,960}{1 + (3,960 \times 0.0025)}$$

$$n = \frac{3,960}{1 + (3,960 \times 0.0025)}$$

โดยการศึกษาครั้งนี้ยอมรับให้มีการคลาดเคลื่อนในการสุ่มร้อยละ 0.0025 และ จากสูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง สามารถคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้จำนวน 363 คน เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างของประชากรทั้งหมดแล้ว นำกลุ่มตัวอย่างมาคำนวณหาสัดส่วนที่เหมาะสม ของประชากร โดยสูตรของ Negtalon

$$\text{จากสูตร } n1 = \frac{nN1}{N}$$

N

$n1$ = จำนวนตัวอย่างที่สุ่มมาจากตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (363)

$N1$ = จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม

N = ขนาดของประชากรทั้งหมด (3960)

ในแต่ละหน่วย หลังจากแทนสูตรแล้ว เช่น หมู่ที่ 1 บ้านคลองทราย มีจำนวนประชากรทั้งหมด 492 คน จะได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$\text{แทนสูตร } n1 = \frac{363 (492)}{3960}$$

3960

$$n1 = 45.1 \text{ หรือเท่ากับ } 45 \text{ คน}$$

ลำดับที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	หมู่ที่ 1 บ้านคลองทราย	492	45
2	หมู่ที่ 2 บ้านลำซิง	1,128	103
3	หมู่ที่ 3 บ้านลำพด	817	75
4	หมู่ที่ 4 บ้านใหม่	266	24
5	หมู่ที่ 5 บ้านล่องมุด	98	9
6	หมู่ที่ 6 บ้านปลายคลอง	416	38
7	หมู่ที่ 7 บ้านไต้นนท์	572	53
8	หมู่ที่ 8 บ้านเขานา	171	16
	รวมทั้งสิ้น	3,960	363

ซึ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 363 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากให้กับกลุ่มประชากรที่ต้องการศึกษา แล้วหยิบออกมาครั้งละ 1 ชุด จนกว่าจะครบจำนวน และใช้วิธีแจกแบบสอบถามด้วยการแจกตามหมู่บ้านจนกว่าจะครบจำนวนตามที่กำหนดไว้

3.2 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด เพื่อใช้สำหรับการสอบถามประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล คลองทราย โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชน

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายเป็นเทศบาลตำบลคลองทราย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ข้อมูลเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จากเอกสารของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย เพื่อที่จะให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พร้อมทั้งใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชากรเพื่อรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ผู้ศึกษาวิจัยได้ศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยหนังสือ เอกสาร สิ่งตีพิมพ์ต่างๆ ตลอดจนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ข้อมูลเครือข่ายออนไลน์ อินเทอร์เน็ต ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงและยกฐานะองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการลงพื้นที่ในแต่ละท้องที่เพื่อเก็บข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล วิธีทางสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม โดยนำข้อมูลที่ได้อาจระเบียบ แล้วนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถาม ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS (Statistical Package for Social Sciences) ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)
2. การวิเคราะห์ระดับความรู้ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชนตำบลคลองทราย ผู้วิจัยจะพิจารณาข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 12 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ตั้งข้อคำถามในลักษณะเชิงบวกและเชิงลบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่

ถูกต้องปะปนกัน ทั้งนี้คำตอบจะตอบใช่ ไม่ใช่ และไม่ทราบเท่านั้น สำหรับความหมายของข้อคำถามดังกล่าว คือ

คำถามเชิงบวก หมายถึงคำตอบที่ ตอบใช่ จะหมายถึงเข้าใจถูกต้อง

คำถามเชิงลบ หมายถึงคำตอบที่ ตอบใช่ จะหมายถึงเข้าใจผิด

ดังนั้นวิธีการให้คะแนนที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจถูกต้องจะได้ 1 คะแนน ถ้าเข้าใจผิด และไม่ทราบจะได้ 0 คะแนนซึ่งจะเป็นดังนี้

กรณีคำถามเชิงบวก มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตัวเลือก	มีค่าเท่ากับ
ตอบใช่	1
ตอบไม่ใช่/ไม่ทราบ	0

ประเด็นข้อคำถามเชิงบวกของคำถามความรู้ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชนตำบลคลองทราย ได้แก่ ข้อคำถามที่ 2, 3, 6, 7 และ 10

กรณีคำถามเชิงลบ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตัวเลือก	มีค่าเท่ากับ
ตอบไม่ใช่	1
ตอบใช่/ไม่ทราบ	0

ประเด็นข้อคำถามเชิงลบของคำถามความรู้ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชนตำบลคลองทราย ได้แก่ ข้อคำถามที่ 1, 4, 5, 8, 9, 11 และ 12

สำหรับการแปลความหมายของคะแนน มีการเกณฑ์ออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ช่วงคะแนนร้อยละ	ระดับความรู้
ตอบถูก 9 ข้อ ขึ้นไป	มีความรู้ดีมาก
ตอบถูก 6 – 8 ข้อ	มีความรู้ปานกลาง
ตอบถูกน้อยกว่า 6 ข้อ	มีความรู้ต่ำ

3. การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล คลองทรายเป็นเทศบาลตำบลวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามหลัก Likert Scale ดังนี้

ระดับการจัดทำบริการสาธารณะ	ระดับคะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

และนำเกณฑ์การให้คะแนนดังกล่าว มาแบ่งช่วงระดับคะแนนออกเป็น 5 ช่วง โดยใช้สูตรค่าพิสัย ดังนี้

$$\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด} = 5 - 1 = 0.80$$

$$\text{จำนวนระดับชั้น} = 5$$

จากนั้น นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย เพื่อแปลความหมายของระดับคะแนนที่ได้รับในแต่ละช่วงระดับชั้น ชั้นละ 0.8 จะให้ความหมายดังนี้

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.80 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 - 2.60 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 - 3.40 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ไม่แน่ใจ
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 - 4.20 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 - 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่าความเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคล ในระดับที่แตกต่างกัน โดยจะใช้สถิติของการทดสอบ Independent Samples t-Test และค่าสถิติของการทดสอบ One-Way Anova

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่าความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาล
ตำบลมีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคล โดยจะใช้สถิติ Chi-Square

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์และการนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง “ทัศนะของประชาชนต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล ตรีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา” นี้ โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 363 ชุด จากกลุ่มประชากร จำนวนทั้งสิ้น 3,960 คน และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 363 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งได้นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการนำเสนอเป็น 3 ข้อ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชน

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายเป็นเทศบาลตำบลคลองทราย

ลำดับต่อไปผู้วิจัยจะได้นำเสนอผลการวิจัย โดยเรียงลำดับการนำเสนอทั้ง 3 ข้อ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพสมรส ตำแหน่งทางการเมือง ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	229	63.1
หญิง	134	36.9
อายุ		
ระหว่าง 18 – 30 ปี	100	27.6
ระหว่าง 31 – 40 ปี	133	36.6
ระหว่าง 41 – 50 ปี	65	17.9
51 ปีขึ้นไป	65	17.9
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	51	14.0
มัธยมศึกษา	184	50.7
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	1	0.3
ปริญญาตรี	127	35.0

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
อาชีพ		
เกษตรกร	167	46.0
รับราชการ	8	2.2
ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	43	11.8
ลูกจ้างบริษัทเอกชน/หน่วยงานของรัฐ	54	14.9
รับจ้างทั่วไป	59	16.3
อื่นๆ ระบุ	32	8.8
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 2,000 บาท	8	2.2
2,000 – 4,000 บาท	23	6.3
4,001 – 6,000 บาท	16	4.4
6,001 – 8,000 บาท	17	4.7
8,001 – 10,000 บาท	24	6.6
มากกว่า 10,000 บาท ขึ้นไป	275	75.8
สถานภาพสมรส		
โสด	128	35.3
สมรส	235	64.7
ตำแหน่งทางการเมือง		
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	6	35.29
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	11	64.71

จากตาราง 4.1 กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 63.1 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 36.9 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.6 รองลงมามีอายุระหว่าง 18 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.5 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี และ อายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 17.9 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 50.7 รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 35.0 และ 14.0 ด้านอาชีพ กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป, ลูกจ้างบริษัทเอกชน/หน่วยงานของรัฐ และประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 16.3, 14.9 และ 11.8 ตามลำดับ สำหรับรายได้นั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 75.8 รองลงมามีรายได้ 8,000 – 10,000 บาท, รายได้ 2,000 – 4,000 บาท และรายได้ 6,000 – 8,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.6, 6.3 และ 4.7 ตามลำดับ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 64.7 และสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 35.3 และเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คือ ตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คิดเป็นร้อยละ 64.71 และตำแหน่งกำนัน/ผู้ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 35.29

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชน

ตาราง 4.2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชน

ข้อคำถาม	ตอบถูก		ตอบผิด		รวมจำนวน (คน)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนัน จะหมดอำนาจหน้าที่ เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล	245	67.5	118	32.5	363
2. คณะเทศมนตรี จะเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาลตามกฎหมายโดยมีนายกเทศมนตรีเป็นหัวหน้า	209	57.6	154	42.4	363
3. สมาชิกสภาเทศบาลตำบลมีจำนวน 12 คน	105	28.9	258	71.1	363
4. เทศบาลตำบลไม่ได้มีหน้าที่ในการบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น	275	75.8	88	24.2	363
5. เทศบาลตำบล ไม่ต้องทำหน้าที่ในการรักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ	307	84.6	56	15.4	363
6. เทศบาลตำบล มีหน้าที่ในการระงับโรคติดต่อ	151	41.6	212	58.4	363
7. เทศบาลตำบลอาจจัดให้มีโรงฆ่าสัตว์ได้	209	57.6	154	42.4	363
8. เทศบาลตำบล ไม่ได้มีหน้าที่ในการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการเพราะเป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	283	78.0	80	22.0	363

ตาราง 4.2(ต่อ)

ข้อคำถาม	ตอบถูก		ตอบผิด		รวมจำนวน (คน)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
9. เทศบาลตำบลไม่ต้องมีการบำรุงทางระบายน้ำเพราะเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	283	78.0	80	22.0	363
10. เทศบาลตำบลอาจจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปาได้	283	78.0	80	22.0	363
11. การกำหนดโทษปรับผู้ละเมิดเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสามารถกำหนดเกินกว่าหนึ่งพันบาทได้	79	21.8	284	78.2	363
12. เมื่อท้องถิ่นที่ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้วบรรดาทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ และสิทธิเรียกร้องต่างๆจะตกเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน	180	49.6	183	50.4	363
รวม	2,609	59.89	1,747	40.11	

จากตาราง 4.2 กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล จากคำถาม 12 ข้อ ส่วนใหญ่ตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 59.89 ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ตอบถูกมากที่สุด คือ เทศบาลตำบลต้องทำหน้าที่ในการรักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดิน และที่สาธารณะ กลุ่มตัวอย่างตอบถูกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.6 รองลงมา คือ เทศบาลตำบลมีหน้าที่ในการส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ, เทศบาลตำบลอาจจัดให้มีการบำรุงทางระบายน้ำ และเทศบาลตำบลอาจจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปาได้ ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างตอบถูกเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 78.0 สำหรับข้อที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกน้อยที่สุด คือ การกำหนดโทษปรับผู้ละเมิดเทศบัญญัติ ห้ามมิให้เทศบาลตำบลกำหนดเกินกว่าหนึ่งพันบาท มีกลุ่มตัวอย่างตอบถูกคิดเป็นร้อยละ 21.8

จากความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล ผู้วิจัยได้เปลี่ยนคะแนนดิบให้เป็นร้อยละ ถ้าได้คะแนนเต็ม 12 คะแนนจะเทียบเท่ากับ 100 เปอร์เซนต์ จากนั้นจึงแบ่งระดับความรู้ ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชนตำบลคลองทราย ดังแสดงตามตาราง 4.3

ตาราง 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความรู้ ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชนตำบลคลองทราย

ระดับความรู้	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มีความรู้ดีมาก (ตอบถูก 9 ข้อ ขึ้นไป)	201	55.4
มีความรู้ปานกลาง (ตอบถูก 6 – 8 ข้อ)	82	22.6
มีความรู้ต่ำ (ตอบถูกน้อยกว่า 6 ข้อ)	80	22.0
รวม	363	100.0

จากตาราง 4.3 คะแนนความรู้ ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชนตำบลคลองทราย โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ดีมาก ตอบข้อคำถามถูก 9 ข้อขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 55.4 มีระดับความรู้ปานกลาง ตอบข้อคำถามถูก 6 – 8 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 22.6 และมีระดับความรู้ต่ำ ตอบข้อคำถามถูกน้อยกว่า 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 22.0

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายเป็นเทศบาลตำบลคลองทราย

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายเป็นเทศบาลตำบล

ประเด็นคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านคิดว่าการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจการบริหารงาน การพัฒนาท้องถิ่นได้มากขึ้น	3.94	0.721	เห็นด้วย
2. ท่านคิดว่าการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย เป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีการแก้ไขปัญหาของประชาชนได้มากยิ่งขึ้น	3.74	0.855	เห็นด้วย
3. ท่านคิดว่าการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยลงเพราะเทศบาลตำบลเข้ามาแก้ไขปัญหาได้ดีขึ้น	3.55	0.779	เห็นด้วย
4. ท่านคิดว่าการเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้หน่วยงานราชการและภาคเอกชน ภายในพื้นที่จะให้ความร่วมมือในด้านต่างๆมากขึ้น	3.53	0.835	เห็นด้วย
5. การเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้การปรึกษาปัญหาต่างๆ กับตัวแทนที่ท่านลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้มากขึ้น	3.36	0.989	ไม่แน่ใจ
6. การเป็นเทศบาลจะทำให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารได้มากยิ่งขึ้น	3.24	1.110	ไม่แน่ใจ
7. ท่านคิดว่า องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาท้องถิ่นจึงต้องยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล	2.87	0.935	ไม่แน่ใจ

ตาราง 4.4 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
8. ท่านคิดว่า การเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีการใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย	2.91	1.142	ไม่แน่ใจ
9. ท่านคิดว่า การเป็นเทศบาลตำบลจะสามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้งภายในชุมชนได้ดีกว่า	3.89	1.175	เห็นด้วย
10. ท่านเห็นด้วยเมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลตำแหน่ง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป	3.21	1.163	ไม่แน่ใจ
11. ท่านเห็นว่าหากเป็นเทศบาลตำบล เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจะมีความรู้ความสามารถพร้อมที่จะปฏิบัติงาน ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย	3.45	0.853	เห็นด้วย
12. การเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ท่านสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาตำบลได้มากยิ่งขึ้น	3.66	0.746	เห็นด้วย
13. ท่านคิดว่า การเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้การบริหารงานมีความโปร่งใส และมีประสิทธิภาพมากขึ้น	3.29	0.478	ไม่แน่ใจ
14. ท่านเห็นว่าเป็นเทศบาลแล้ว การดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลจะเป็นการสนองตอบตามความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น	3.75	0.862	เห็นด้วย
15. ท่านเห็นว่า การเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมเศรษฐกิจ ในชุมชน	3.16	1.126	ไม่แน่ใจ
16. ท่านเห็นว่า สมาชิกสภาเทศบาลตำบลจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ที่ดีกว่าการเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	3.35	0.587	ไม่แน่ใจ
17. ท่านเห็นด้วยกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย ให้เป็นเทศบาลตำบล	3.94	1.095	เห็นด้วย
รวม	3.46	0.585	เห็นด้วย

จากตาราง 4.4 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายเป็นเทศบาลตำบล โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจการบริหารงาน การพัฒนาท้องถิ่น ได้มากขึ้น และเห็นด้วยกับประเด็นการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายให้เป็นเทศบาลตำบล มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดเท่ากัน ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 รองลงมา คือ ประเด็นการเป็นเทศบาลตำบลจะสามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้งภายในชุมชนได้ดีกว่า, ประเด็นเมื่อยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว การดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลจะเป็นการสนองตอบตามความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น และประเด็นการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีการแก้ไขปัญหาของประชาชน ได้มากยิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89, 3.75 และ 3.74 ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นไม่แน่ใจในประเด็นองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาท้องถิ่นจึงต้องยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล และการเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีการใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 และ 2.91

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐาน ดังนี้

สมมุติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส และตำแหน่งทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

ตาราง 4.5 เปรียบเทียบความเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	N	$\bar{x}$	SD.	ค่าสถิติ	sig	เปรียบเทียบรายคู่
เพศ						
ชาย	229	3.19	.498	t = -14.888	.236	—————
หญิง	134	3.92	.427			
อายุ						
ระหว่าง 18 – 30 ปี	100	3.77	.704	F = 81.593**	.004	คู่ที่แตกต่างคือ - 18 – 30 ปี กับ 51 ปีขึ้นไป
ระหว่าง 31 – 40 ปี	133	3.66	.307			
ระหว่าง 41 – 50 ปี	65	3.31	.399			
51 ปีขึ้นไป	65	2.73	.175			
วุฒิการศึกษาสูงสุด						
ประถมศึกษา	51	3.38	.440	F = 3.621	.310	
มัธยมศึกษา	184	3.56	.711			
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	1	3.00	.			
เทียบเท่า						
ปริญญาตรี	127	3.35	.585			

ตาราง 4.5 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	N	$\bar{x}$	SD.	ค่าสถิติ	sig	เปรียบเทียบรายคู่
อาชีพ						
เกษตรกร	167	3.36	.354	F = 14.216	.101	
รับราชการ	8	3.94	.000			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย	43	3.35	.159			
ลูกจ้างบริษัทเอกชน/ หน่วยงานของรัฐ	54	3.04	.211			
รับจ้างทั่วไป	59	2.73	.341			
อื่นๆระบุ	32	4.65	.000			
รายได้ต่อเดือน						
น้อยกว่า 2,000 บาท	7	4.17	.597	F = 4.336	.409	
2,000 – 4,000 บาท	23	3.82	.000			
4,001 – 6,000 บาท	17	4.52	.371			
6,001 – 8,000 บาท	17	4.38	.489			
8,001 – 10,000 บาท	24	3.24	.000			
มากกว่า 10,000 บาท ขึ้นไป	275	3.31	.499			
สถานภาพสมรส						
โสด	128	3.82	.521	t = 9.928	.685	
สมรส	235	3.26	.518			
ตำแหน่งทางการเมือง						
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	6	3.41	.546	F = 0.044	.837	
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	11	3.35	.559			

จากตาราง 4.5 พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยความคิดเห็นของประชาชนเพศหญิงที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ในขณะที่ความคิดเห็นของประชาชนเพศชายที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19

อายุมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยประชาชนที่มีอายุ 18 – 30 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไปเป็นคู่ที่แตกต่างกัน

วุฒิการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยประชาชนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลามีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.56

อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยประชาชนที่ประกอบอาชีพอื่นๆ อาทิ นักเรียน นักศึกษา ประมงหรือปศุสัตว์มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลามีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.65

รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยประชาชนที่มีรายได้ 4,001 – 6,000 บาทต่อเดือนมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลามีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.52

สถานภาพไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

ตำแหน่งทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา โดยความคิดเห็นของกำนัน/ผู้ใหญ่บ้านที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ในขณะที่ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35

สมมุติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจใน
บทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบล

ตาราง 4.6 เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบลจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่				X ²	sig	ระดับ ความสัมพันธ์
	ความรู้ ดีมาก	ความรู้ ปานกลาง	ความรู้ ต่ำ	รวม			
เพศ							
ชาย	172(75.1)	2(0.9)	55(24.0)	229(100.0)	1.743E2 ^{a***}	.000	$\lambda = 0.315$
หญิง	29(21.6)	80(59.7)	25(18.7)	134(100.0)			
อายุ							
ระหว่าง 18 – 30 ปี	48 (48.0)	32(32.0)	20(20.0)	100(100.0)	1.839E2 ^{a***}	.000	$\lambda = 0.222$
ระหว่าง 31 – 40 ปี	65(100.0)	0	0	65(100.0)			
ระหว่าง 41 – 50 ปี	64(98.5)	1(1.5)	0	65(100.0)			
51 ปีขึ้นไป							
วุฒิการศึกษาสูงสุด							
ประถมศึกษา	11(21.6)	0	40(78.4)	51(100.0)	1.344E2 ^{a***}	.000	$\lambda = 0.185$
มัธยมศึกษา	106(57.6)	40(21.7)	38(20.7)	184(100.0)			
อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า	0	0	1(100.0)	1(100.0)			
ปริญญาตรี	84(66.1)	42(33.1)	1(0.8)	127(100.0)			

ตาราง 4.6 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่				X ²	sig	ระดับ ความสัมพันธ์
	ความรู้ ดีมาก	ความรู้ ปานกลาง	ความรู้ ต่ำ	รวม			
อาชีพ							
เกษตรกร	51(30.5)	45(26.9)	71(42.5)	167(100.0)	2.546 ^{a**}	.003	$\lambda = 0.321$
รับราชการ	8(100.0)	0	0	8(100.0)			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย	43(100.0)	0	0	43(100.0)			
ลูกจ้างบริษัทเอกชน/ หน่วยงานของรัฐ	49(90.7)	5(9.3)	0	54(100.0)			
รับจ้างทั่วไป	50(84.7)	0	9(15.3)	59(100.0)			
อื่นๆระบุ	0	32(100.0)	0	32(100.0)			
รายได้ต่อเดือน							
น้อยกว่า 2,000 บาท	0	4(57.1)	3(42.9)	7(100.)	1.926 ^a	.126	
2,000 – 4,000 บาท	0	0	23(100.0)	23(100.0)			
4,001 – 6,000 บาท	0	15(88.2)	2(11.8)	17(100.)			
6,001 – 8,000 บาท	0	13(76.5)	4(23.5)	17(100.0)			
8,001 – 10,000 บาท	24(100.0)	0	0	24(100.0)			
มากกว่า 10,000บาท ขึ้นไป	177(64.4)	50(18.2)	48(17.5)	275(100.0)			
สถานภาพสมรส							
โสด	96(75.0)	32(25.0)	0	128(100.0)	57.840 ^a	.364	
สมรส	105(44.7)	50(21.3)	80(34.0)	235(100.0)			
ตำแหน่งทางการเมือง							
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	6(100.0)	0	0	6(100.0)	3.864 ^a	.145	
สมาชิกสภาองค์กร บริหารส่วนตำบล	6(54.5)	1(9.1)	4(36.4)	11(100.0)			

จากตาราง 4.6 พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยเพศชายมีความรู้ความเข้าใจใน

บทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบลในระดับมีความรู้ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 75.1 ซึ่งสูงกว่าเพศหญิงซึ่งมีความรู้ความเข้าใจในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 21.6 และความสัมพันธ์ระหว่างสองปัจจัยนี้อยู่ในระดับปานกลาง

อายุมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยประชาชนที่มีอายุ 41 – 50 ปี มีความรู้ความเข้าใจในระดับมีความรู้ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 100 และความสัมพันธ์ระหว่างสองปัจจัยนี้อยู่ในระดับต่ำ

วุฒิการศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยประชาชนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจในระดับมีความรู้ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 66.1 และความสัมพันธ์ระหว่างสองปัจจัยนี้อยู่ในระดับต่ำ

อาชีพมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยประชาชนที่ประกอบอาชีพรับราชการ และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวและค้าขายมีระดับความรู้ความเข้าใจสูงสุดเท่ากันในระดับมีความรู้ดีมาก ร้อยละ 100 และความสัมพันธ์ระหว่างสองปัจจัยนี้อยู่ในระดับปานกลาง

รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบล กล่าวคือ ประชาชนในตำบลคลองทรายที่มีรายได้แตกต่างกันไม่ทำให้สัดส่วนผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบลแตกต่างกันทางสถิติ

สถานภาพไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบล กล่าวคือ ประชาชนในตำบลคลองทรายที่มีสถานภาพแตกต่างกันไม่ทำให้สัดส่วนผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบลแตกต่างกันทางสถิติ

ตำแหน่งทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบล กล่าวคือ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คือ กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบลไม่แตกต่างกันทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล ตรีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา” นี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา และเพื่อศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชน

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ซึ่งมีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 363 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงความน่าจะเป็น วิธีการเลือกตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ข้อคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นร้อยละ (Percentage) สำหรับความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายเป็นเทศบาล ผู้วิจัยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วจึงนำมาวิเคราะห์เป็นระดับความคิดเห็น ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติทั้งหมดใช้การวิเคราะห์โดยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

5.1 สรุปผลการวิจัย

การนำเสนอสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นภาพรวม และข้อสรุปผลการวิจัยที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ ตามลำดับดังนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 63.1 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 36.9 มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.6 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.7 โดยประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 46.0 และมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 75.8 นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 64.7 และเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คือ ตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คิดเป็นร้อยละ 64.71 และตำแหน่งกำนัน/ผู้ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 35.29

5.1.2 ความรู้ ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล โดยใช้ข้อคำถามจำนวน 12 ข้อ ส่วนใหญ่ ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 59.89 และข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกมากที่สุด คือ เทศบาลตำบลต้องทำหน้าที่ในการรักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 84.6 และเมื่อแบ่งระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 ระดับ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 55.4 มีระดับความรู้ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 22.6 และมีระดับความรู้ต่ำ คิดเป็นร้อยละ 22.0

5.1.3 ความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายเป็นเทศบาลตำบล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายเป็นเทศบาลตำบลในระดับเห็นด้วย โดยประเด็นการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจการบริหารงาน การพัฒนาท้องถิ่นได้มากขึ้น และเห็นด้วยกับประเด็นการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายให้เป็นเทศบาลตำบล มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดเท่ากัน ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 แต่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นไม่แน่ใจ ในประเด็นองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาท้องถิ่นจึงต้องยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล และการเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีการใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย

5.2 อภิปรายผล

ประเด็นสำคัญที่ได้พบจากผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายเพื่อสรุปเป็นข้อยุติให้ทราบถึงข้อเท็จจริงโดยมีการนำเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาอ้างอิงสนับสนุนหรือขัดแย้ง ดังนี้

จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลามีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในระดับมีความรู้ดีมาก (ตอบถูก 9 ข้อขึ้นไป) คิดเป็นร้อยละ 55.4 และประชาชนเห็นด้วยกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายเป็นเทศบาลตำบลคลองทรายในระดับเห็นด้วย ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นว่าประชาชนมีความสนใจต่อการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยประชาชนเห็นด้วยกับประเด็นการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลว่าจะมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจการบริหารงาน การพัฒนาท้องถิ่นได้มากขึ้น โดยคาดว่าการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลดังกล่าวจะทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพราะสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ประชาชนมีบทบาทในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการกระบวนการบริหาร และการตรวจสอบ ตลอดจนการสนับสนุนการดำเนินงานของเทศบาลอย่างเต็มที่ แต่ยังมีประเด็นซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นไม่แน่ใจในประเด็นองค์การ

บริหารส่วนตำบลคลองทรายมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาท้องถิ่นจึงต้องยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล และการเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีการใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา ปรีชานุกูล (2550) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางอำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลเมือง” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับเทศบาลเมืองในระดับปานกลางถึงดีมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัชวาล จันทรแก้ว (2545) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนต่อการยกฐานะของสุขาภิบาลแม่เอยเป็นเทศบาลตำบล จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนและผู้บริหารเทศบาลตำบลแม่เอย มีทัศนคติเชิงบวกต่อการยกฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล โดยมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการปกครองเทศบาลเป็นอย่างดี ซึ่งแตกต่างกับงานวิจัยของยุพภรณ์ รักษาคุณ (2546) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความไม่แน่ใจต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล อันได้แก่ ความไม่แน่ใจในอำนาจหน้าที่ของเทศบาล, ด้านงบประมาณ, ด้านระบบการเลือกตั้ง, ด้านการตรวจสอบการทำงาน, ด้านการพัฒนา ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการปกครองท้องถิ่นทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล รวมทั้งการขาดการมีส่วนร่วมและความสนใจในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงไม่มีแรงจูงใจหรือไม่แน่ใจต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล ผลการศึกษาทำให้ทราบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในระดับมีความรู้ดีมาก โดยเฉพาะอำนาจหน้าที่ในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เนื่องจากเป็นโครงการ/กิจกรรมที่มีการดำเนินงานให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน แต่อำนาจหน้าที่ในด้านสาธารณสุขหรือความรู้ด้านจำนวนสมาชิกสภาเทศบาล หรือความรู้ด้านบทกำหนดโทษปรับสำหรับผู้ละเมิดเทศบัญญัติ ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจน้อย ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายจึงควร

จัดให้มีการอบรมประชาชนในพื้นที่ให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของเทศบาล ตำบล เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับประชาชนสำหรับรองรับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ต่อไป

2. ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล คลองทรายเป็นเทศบาลตำบล ผลการศึกษาทำให้ทราบว่า ประชาชนเห็นด้วยกับการยกฐานะ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายเป็นเทศบาลตำบลคลองทราย เพราะคาดหวังว่าการยกฐานะ เป็นเทศบาลตำบลจะมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจการบริหารงาน การพัฒนาท้องถิ่น ได้มากขึ้น และการเป็นเทศบาลตำบลจะสามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้งภายในชุมชนได้ดีกว่า นอกจากนี้ยัง คาดหวังเมื่อเป็นเทศบาลตำบลแล้ว การดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลจะเป็น การสนองตอบตามความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบล คลองทราย ภายหลังจากยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลคลองทราย

2. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมและปัญหาอุปสรรคในการบูรณาการการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับส่วนราชการอื่น กรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

บรรณานุกรม

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. “คู่มือการปฏิบัติงานการจัดตั้งยกฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”. สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2554.

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. “รวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”. สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2554.

กระทรวงมหาดไทย. “พระราชบัญญัติเทศบาล 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552”. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., ม.ป.ป..

กระทรวงมหาดไทย. “พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552”. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., ม.ป.ป..

กองราชการส่วนตำบล. “คู่มือพนักงานส่วนตำบล”. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2539.

โกวิทย์ พวงงาม. “การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมติใหม่ในอนาคต”. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2548.

จรัสศักดิ์ สีใจเจริญ “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดลำพูน” การค้นคว้าอิสระ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.

ชัชวาล จันท์แก้ว. “ทัศนคติของประชาชนต่อการยกฐานะของสุขาภิบาลแม่อาวเป็นเทศบาลตำบลจังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.

ชวงส์ ฉายะบุตร. “การปกครองท้องถิ่นไทย”. กรุงเทพฯ : สมาคมนิสิตเก่า
รัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ชูศักดิ์ เทียงตรง. “การบริหารการปกครองท้องถิ่นไทย”. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2518.

ธเนศวร์ เจริญเมือง. “100 ปี การปกครองท้องถิ่นไทย พ.ศ.2440 – 2540”.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คบไฟ, 2544.

นันทวัฒน์ บรมานันท์. “กฎหมายเกี่ยวกับการบริการสาธารณะหลัก”. เอกสารอัด
สำเนา .กรุงเทพฯ :คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ไพรัตน์ เตชะรินทร์. “การจัดระบบและการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น”. วารสาร
ข้าราชการฉบับรวมบทความทางวิชาการ, 9 (กันยายน 2543) : 8 – 9.

ประทาน คงฤทธิศึกษากร. “การปกครองท้องถิ่น”. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอ
เดียนสโตร์, 2526.

ฟ้าใส เสนาธรรม. “ผลกระทบของการยุบรวมองค์การบริหารส่วนตำบลเป็น
เทศบาลตำบล :กรณีศึกษาตำบลบ้านปิ่น อำเภอคลอง จังหวัดแพร่”. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตร
มหาบัณฑิตสาขาวิชาการเมืองและการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.

มูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อปท. ของเรา”.
กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์, 2545.

ยูภาภรณ์ รักษาคุณ. “ทัศนคติของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วน
ตำบลเป็นเทศบาลตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัด
เชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.

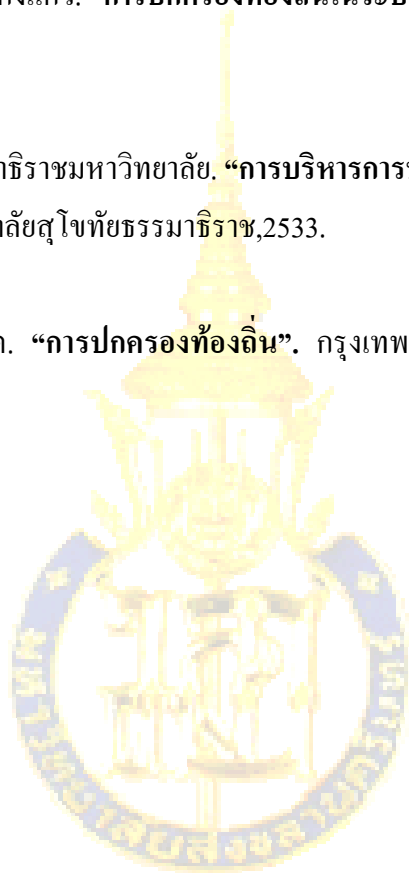
รัตนา ปรีชานุกูล. “ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลเมือง”. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2550.

วิญญู อังคนารักษ์. “แนวความคิดในการกระจายอำนาจในการปกครองส่วนท้องถิ่น”. เอกสารประกอบการบรรยายฉบับพิมพ์โรเนียว, 2519.

สมศักดิ์ เกี่ยวกิ่งแก้ว. “การปกครองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย”. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2546.

สุโขทัยธรรมมาธิราชมหาวิทยาลัย. “การบริหารการปกครองท้องถิ่น” : หน่วยที่ 1-7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533.

อุทัย หิรัญโต. “การปกครองท้องถิ่น”. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2523.

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1
แบบสอบถาม

**แบบสอบถาม เรื่อง ทักษะของประชาชน ต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหาร
ส่วนตำบล: กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มุ่งที่จะศึกษา ทักษะของประชาชน ต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลของประชาชน

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล

คลองทรายเป็นเทศบาลตำบล

ข้อมูลต่างๆที่ได้ ผู้วิจัยจะนำไปใช้ในทางวิชาการเท่านั้น ซึ่งไม่มีผลผูกพันในแง่ลบแก่ท่านอย่างใดทั้งสิ้น จึงขอความกรุณาทุกท่าน ช่วยตอบแบบสอบถามอย่างตรงไปตรงมาตามความเป็นจริงให้มากที่สุดผู้ศึกษาวิจัยหวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี จึงขอบพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่ง สำหรับการเสียสละเวลาอันมีค่าของท่านเพื่อร่วมตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ครั้งนี้

(นางสาวอาทิญา ชัยทอง)

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

ระหว่าง 18 -30 ปี

ระหว่าง 31 – 40 ปี

ระหว่าง 41 – 50 ปี

51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษา

อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

เกษตรกร

รับราชการ

ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย

ลูกจ้างบริษัทเอกชน/หน่วยงานของรัฐ

รับจ้างทั่วไป

อื่นๆ ระบุ.....

5. รายได้ต่อเดือน

น้อยกว่า 2,000 บาท

3,000 – 4,000 บาท

4,001 – 5,000 บาท

5,001 – 6,000 บาท

6,001 – 7,000 บาท

มากกว่า 7,000 บาทขึ้นไป

6. สถานภาพสมรส

โสด

สมรส

หย่าร้างหรือแยกทางกัน

คู่สมรสถึงแก่กรรม

7. ท่านดำรงตำแหน่งของทางการเมือง

☐ กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน	☐ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
☐ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	☐ สมาชิกสภาเทศบาล
☐ อื่นๆ ระบุ.....	

8. เทศบาลตำบล ไม่ได้มีหน้าที่ในการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
เพราะเป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ

9. เทศบาลตำบลไม่ต้องมีการบำรุงทางระบายน้ำเพราะเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ

10. เทศบาลตำบลอาจจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปาได้

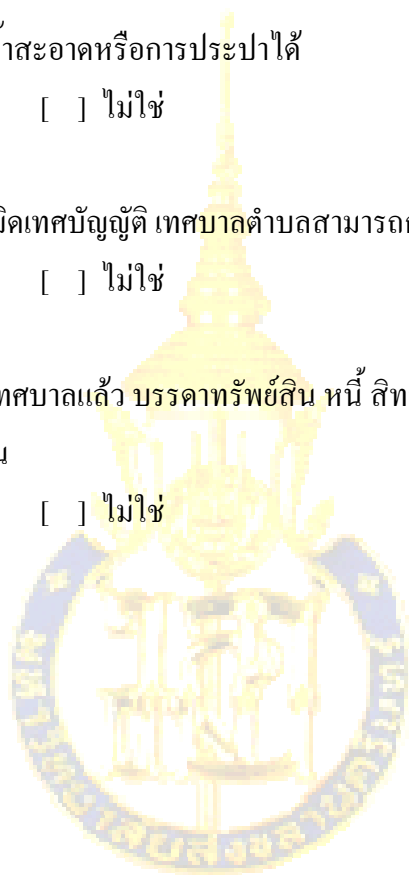
ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ

11. การกำหนดโทษปรับผู้ละเมิดเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลสามารถกำหนดเกินกว่าหนึ่งพันบาทได้

ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ

12. เมื่อท้องถิ่นที่ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว บรรดาทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ และสิทธิเรียกร้องต่างๆ
จะตกเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน

ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายเป็นเทศบาลตำบล

ตอนที่ 1 คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่วงระดับความเห็นต่อการยกฐานะของอบต. คลองทราย เป็นเทศบาลตำบล ข้อละ 1 ช่อง โดยมีค่าน้ำหนักดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย
- ระดับ 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ
- ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในตารางที่ท่านเห็นด้วยมากที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. ท่านคิดว่าการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจการบริหารงาน การพัฒนาท้องถิ่นได้มากขึ้น					
2. ท่านคิดว่าการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย เป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีการแก้ไขปัญหาของประชาชนได้มากยิ่งขึ้น					
3. ท่านคิดว่าการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยลงเพราะเทศบาลตำบลเข้ามาแก้ไขปัญหาได้ดีขึ้น					
4. ท่านคิดว่าการเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้หน่วยงานราชการและภาคเอกชน ภายในพื้นที่จะให้ความร่วมมือในด้านต่างๆมากขึ้น					

ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
5. การเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้การ ปรึกษาปัญหาต่างๆ กับตัวแทนที่ท่าน ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้มากขึ้น					
6. การเป็นเทศบาลจะทำให้ประชาชน สามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานของ คณะผู้บริหารได้มากยิ่งขึ้น					
7. ท่านคิดว่า องค์การบริหารส่วนตำบล คลองทรายมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อ การพัฒนาท้องถิ่นจึงต้องยกฐานะเป็น เทศบาลตำบล					
8. ท่านคิดว่า การเป็นเทศบาลตำบลจะ ทำให้มีการใช้งบประมาณเพื่อพัฒนา ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า การเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล คลองทราย					
9. ท่านคิดว่า การเป็นเทศบาลตำบลจะ สามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ภายในชุมชนได้ดีกว่า					
10. ท่านเห็นด้วยเมื่อองค์การบริหาร ส่วนตำบลคลองทรายยกฐานะเป็น เทศบาลตำบลตำแหน่ง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ยังคงปฏิบัติหน้าที่ ต่อไป					
11. ท่านเห็นว่าหากเป็นเทศบาลตำบล เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจะมีความรู้ ความสามารถพร้อมที่จะปฏิบัติงาน ให้ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย					

ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
12. การเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้ท่านสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาตำบลได้มากยิ่งขึ้น					
13. ท่านคิดว่าการเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้การบริหารงาน มีความโปร่งใส และมีประสิทธิภาพมากขึ้น					
14. ท่านเห็นว่าเป็นเทศบาลแล้ว การดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลจะเป็นการสนองตอบตามความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น					
15. ท่านเห็นว่าการเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมเศรษฐกิจ ในชุมชน					
16. ท่านเห็นว่า สมาชิกสภาเทศบาลตำบลจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ดีกว่าการเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล					
17. ท่านเห็นด้วยกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทรายให้เป็นเทศบาลตำบล					

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นางสาวอาทิญา ชัยทอง	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	5210521632	
วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
วุฒิ		
ศิลปศาสตรบัณฑิต(ศศ.บ.) (รัฐศาสตร์การปกครอง)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2546
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับ 6ว สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา	

